

w sprawie przyjęcia „Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy”

Na podstawie art.18 ust. 1 i ust. 2 pkt.6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zmianami/

Rada Gminy u c h w a ł a, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się „Plan odnowy miejscowości Lisie Jamy”, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY GMINY
inż. Zbigniew Suchta

Plan odnowy miejscowości Lisie Jamy

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

Plan odnowy miejscowości Lisie Jamy

Województwo Pomorskie

Powiat Kartuski

Gmina Sierakowice

Projekt jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów
Wiejskich

Sierakowice 2009

Spis treści:

1. Charakterystyka miejscowości:
 - a) Położenie miejscowości
 - b) Historia miejscowości
 - c) Określenie przestrzennej struktury miejscowości
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.
3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, w której będzie realizowana operacja oraz analiza szans i potencjalnych zagrożeń.
4. Wykaz planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną.

1. Charakterystyka miejscowości:

a) położenie miejscowości:

Lisie Jamy (kasz.*Lěsė Jamė*) to kaszubska wieś na Pojezierzu Kaszubskim położona w województwie pomorskim (w latach 1975-1998 w województwie gdańskim), w powiecie kartuskim, na południowym wschodzie gminy Sierakowice, na Pojezierzu Kaszubskim. Wieś wchodzi w skład sołectwa **Długi Kierz** (kaszub. *Długė Kiėrz*). Obszar sołectwa jest równy 494,04 ha. Liczba mieszkańców (według danych Urzędu Gminy z października 2009 r.) wynosi 462 osób, z czego 159 zamieszkuje miejscowość Lisie Jamy.

Uwaga- w użyciu niekiedy funkcjonuje druga nazwa wsi - **Lisia Jama**.

Położenie geograficzne miejscowości:

54° 18' 09" N, 17° 57' 13" E

Ilustracja 1 – położenie wsi

Gmina Sierakowice

Urząd Gminy
83-340 Sierakowice, ul. Lęborska 30,
tel. (0-58) 681-61-20,
fax (0-58) 681-66-01
e-mail: sierakowice@gminy.pl

Ochotnicza Straż Pożarna
• Gowidłino, tel. 685-65-97
• Kamienica Królewska, tel. 681-92-38
• Mojsz, tel. 681-66-62
• Sierakowice, tel. 681-40-08
• Tuchlino, tel. 681-66-31

Pasternak Pałej
Sierakowice, ul. Lęborska 32,
tel. 684-75-07

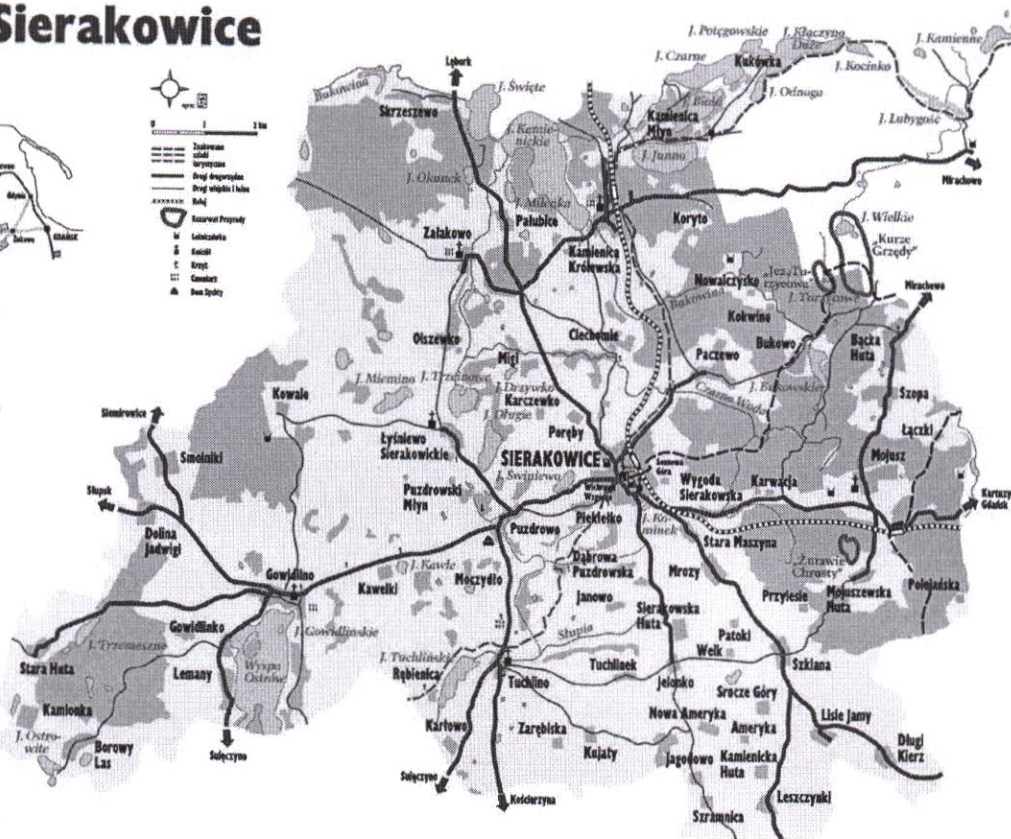
Podstacja Pogotowia Ratunkowego
tel. 999

Stacja zdrowia
• Gminy Ośrodek Zdrowia,
Sierakowice, ul. Lęborska 34;
Przychodnia Ogólna, tel. 681-64-66
8.00-20.00, w sob. 8.00-12.00;
Przychodnia Dziecięca
i Szpitalogłówna, tel. 681-63-25
8.00-20.00
• Punkt Medyczny w Gowidlinie,
ul. Podgórna 137, tel. 685-66-00
8.00-15.00

Gminny Ośrodek Kultury GOK
83-340 Sierakowice, ul. Kartuska 27,
tel./fax (0-58) 681-62-14, 684-76-02
e-mail: gok@poczta.onet.pl

Muzeum Ziemi Sierakowickiej
GOK, stała ekspozycja
pon.-pt. w godz. 9.00-16.00

Punkt informacji turystycznej
Sierakowice, ul. Kartuska 27, GOK,
tel./fax 681-62-14, całonocny: 9.00-16.00

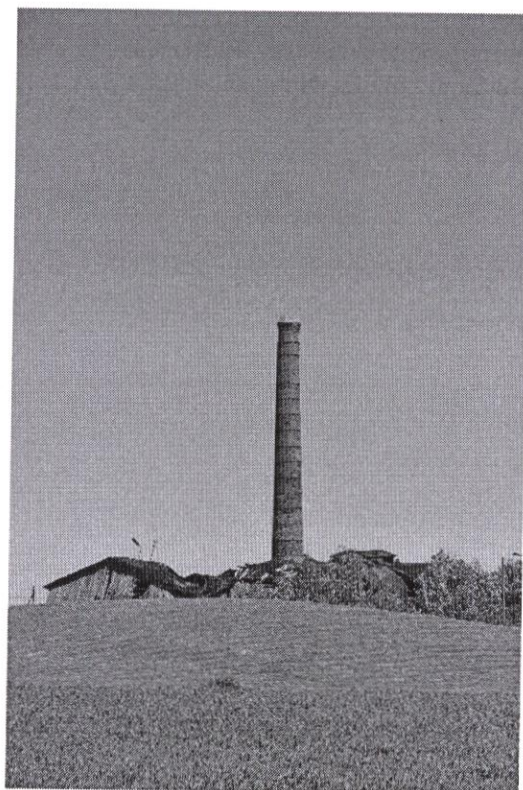
Ilustracja 2 – mapa gminy Sierakowice

b) historia miejscowości

Lisie Jamy otrzymały nazwę od lisiej nory (jamy), przy której miała zostać zbudowana pierwsza zagroda. Pierwotnie używano liczby pojedynczej Lisia Jama. Liczbę mnoga wprowadzono w okresie międzywojennym. Wykaz urzędowych nazw miejscowości w Polsce z roku 1981 podaje 8 miejscowości o nazwie Lisie Jamy.

Historia wsi wiąże się ściśle z dziejami sołectwa Długi Kierz, którego jest integralną częścią. Jak podają źródła nazwa **Długi Kierz** wywodzi się od potężnego buka, który rozrósł się koło pierwszych zabudowań. Na uwagę zasługuje występowanie na tym terenie złóż gliny, które pozwoliło założyć na pograniczu obu miejscowości, w końcu XIX wieku cegielnię

produkującą czerwoną, paloną cegłę. Była to pierwotnie cegielnia polowa. Jej założycielem był Niemiec Klucke. Na początku XX wieku zmodernizowano ją budując nowoczesny na owe czasy piec typu Hoffmana pozwalający na ciągłą produkcję cegły. Osobą, która przyczyniła się do masowej produkcji cegły przez mieszkańców był ks. Anastazy Sadowski - pierwszy proboszcz parafii i budowniczy kościoła w Wygodzie. To z tej cegielni pochodzi cegła, z której w latach 1910-1914 zbudowano wspomniany kościół parafialny św. Józefa. Cegielnia w późniejszym czasie zmieniała właścicieli i ostatecznie z licytacji nabył ją pan Alfons Grabowski. W czasie II wojny światowej przejął ją okupant, a rodzina Grabowskich musiała opuścić zakład i mieszkanie. Po wojnie cegielnię ponownie uruchomił pan Grabowski, jednak w 1949r. została ona znacjonalizowana. Funkcjonowała do początku lat 90-tych najpierw jako zakład państwowy, a pod koniec była dzierżawiona przez zespół rolników. Obecnie wróciła do spadkobierców. Ze względu na znaczne zniszczenia nie funkcjonuje i jest nie udostępniana do zwiedzania. Obiekt ten stanowi jedną z atrakcji i a jego komin jest najbardziej rozpoznawalny na terenie sołectwa.

Ilustracja 3 – cegielnia

W połowie XIX na terenie sołectwa Długi Kierz zbudowano między Szklaną i Lisimi Jamami szkołę, której nauczyciel (jego imię i nazwisko nie zachowało się do dziś) był wyznania ewangelickiego. Człowiek ten był dobrze wykształcony i pełnił dodatkowo sprawował rolę pastora (miał podobno święcenia uprawniające do takiej funkcji). Ponieważ w najbliższym otoczeniu nie było zborów ewangelickich, mieszkańcy tego wyznania byli chrzczeni i grzebani przez wspomnianego nauczyciela. W pobliżu szkoły założono cmentarz ewangelicki zachowany do dziś jako obiekt prawnie chroniony, chociaż zaprzestano na nim grzebać przed pierwszą wojną światową. Wspomniany nauczyciel posadził truskawki w swoim ogródku przyszkolnym, które sprowadził na te tereny z Berlina. W czasie I wojny światowej szkoła spłonęła, zaś nauczyciel wyprowadził się w nieznane strony. Po wojnie już szkoły nie reaktywowano. W ogródku jednak zostały bezpańskie już truskawki. Okoliczni mieszkańcy zaczęli przesadzać młode rozsadki do swoich ogródków. Pierwotnie roślinę tą uprawiano w niewielkich ilościach na tzw. potrzeby własne, gdyż nie było dla niej zbytu. Gorącym propagatorem uprawy truskawki był pierwszy wygodzki proboszcz ks. Anastazy Sadowski. Sprowadzał on z Węgier nowe odmiany tej rośliny i na dużą skalę rozpowszechnił jej uprawę oraz pomógł mieszkańcom w jej zbycie (co ułatwiła również budowa portu w Gdyni). Uprawę na szerszą skalę rozpoczęła też pani Helena Gruchała i trochę później pani Bronisława Polaszk. Po drugiej wojnie światowej uprawa rozpowszechniła się w szeregu sąsiednich sołectw, a nawet objęła sąsiednie gminy. Lisie Jamy i Długi Kierz były kolebką tej rośliny, a dziś są istotnym zagłębiem truskawkowym.

Po spaleniu się pierwotnego budynku szkoły, kolejną pobudowano w centrum miejscowości. Jej historia sięga czasów sprzed 1898 roku-tak przynajmniej wynika z zapisów jakie widnieją w kronice placówki (częściowo napisanej w języku niemieckim). Budynek ten był ceglany. Początkowo uczęszczało do niej niewielu uczniów, były tylko dwie sale lekcyjne. Później dobudowano kolejne pomieszczenia. Lekcje prowadzono w starej szkole aż do czerwca 1997 roku. Została rozebrana w wakacjach letnich 2003r.

Ilustracja 4 – stara szkoła

c) Określenie przestrzennej struktury miejscowości

Lisie Jamy to miejscowość o zwartej zabudowie, w której przeważają domy jednorodzinne. Mieszkania i obejścia są zadbane i czyste. Przez wieś przebiega szosa. Mieszkańcy wsi są dobrze zorganizowani. Mogą liczyć na wzajemną pomoc i wsparcie. Wszelkie problemy rozwiązywane są na zebraniach wiejskich. Rolnictwo jest średnio rozwinięte. Ziemia jest dobrze wykorzystywana. Występują tu gleby gliniaste, a więc stosunkowo urodzajne jak na warunki kaszubskie.

2. Inwentaryzacja istniejących zasobów służąca ujęciu stanu rzeczywistego.

Ludność miejscowości stanowią w przeważającej większości rolnicy. Posiadają głównie gospodarstwa małe, silnie rozdrobnione i w większości zmodernizowane. Głównymi uprawami są zboża, rośliny okopowe i pastewne. Większość posiada plantacje truskawek, które są jedynym znaczącym dochodem. Hodowla skupia się na niewielkich ilościach trzody chlewnej, bydła i drobiu, głównie na potrzeby własne. Rolnicy korzystają z dopłat unijnych dla gospodarstw rolnych oraz niektórych programów rozwoju i modernizacji.

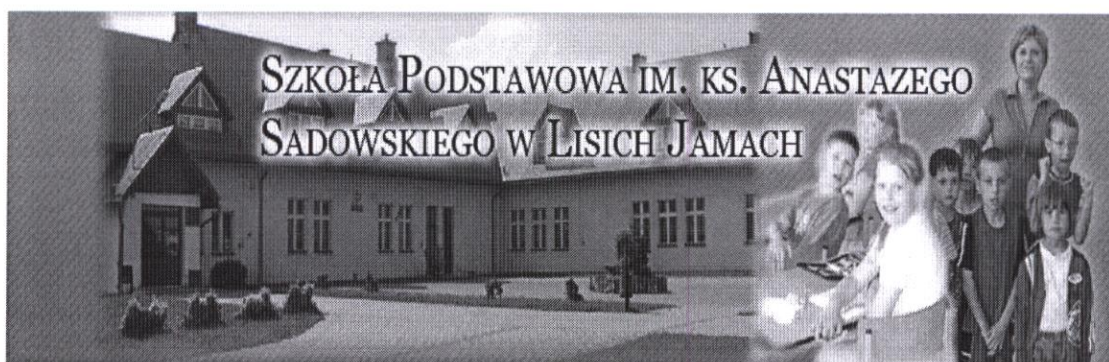
Ruch turystyczny ani wypoczynek letni nie rozwinął się tu, gdyż na terenie nie ma ani jednego jeziora, a nawet brak tu porządnego stawu. Brakuje również lasów. Kępki drzew lub nieliczne młodniaki są zaledwie namiastką lasów.

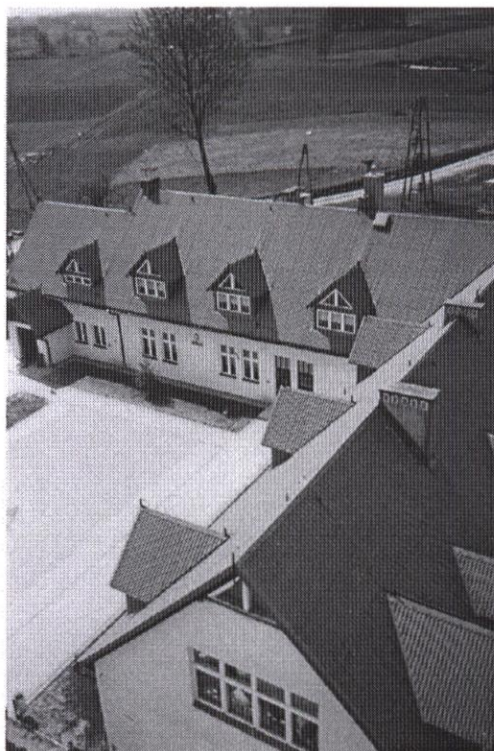
Mieszkańcy sołectwa to rdzenni Kaszubi. Większość z nich posługuje się językiem kaszubskim na co dzień. Dzieci natomiast uczą się tego języka w szkole.

Sołectwo nie posiada otwartych przestrzeni wspólnych jak rynek czy plac targowy. Jedynym miejscem, w których może dochodzić do zgromadzeń mieszkańców jest szkoła, dlatego też wszelkie przejawy aktywności charakterystyczne dla społeczności obywatelskiej są mocno utrudnione. Sytuacja ta nie sprzyja zatem wszelako rozumianej integracji i konsolidacji społecznej.

Stan infrastruktury społecznej znajdującej się w Lisich Jamach nie jest zadowalający. Mieści się tutaj jedyna w sołectwie, nowo wybudowana (na miejscu starej,) szkoła - zajęcia odbywają się od 1 września 1997 r. Od czerwca 2002 szkoła nosi imię ks. Anastazego Sadowskiego-pierwszego proboszcza parafii, budowniczego kościoła i zasłużonego społecznika.

Uczęszczają do niej dzieci z sołectwa Długi Kierz oraz sąsiednich sołectw - Szklanej, Leszczynek i Nowej Ameryki. Łącznie skupia 136 uczniów. Posiada 2 oddziały przedszkolne-sześć i pięciolatek i klasy I-VI. Przy szkole znajduje się plac sportowo- rekreacyjny. Sporym problemem jest natomiast brak sali gimnastycznej z odpowiednim zapleczem i pomieszczeń świetlicowych oraz ogólnodostępnych miejsc do zabaw dla dzieci.

Ilustracje 5,6 – szkoła

Przez teren sołectwa przebiega szosa łącząca trasy Sierakowice- Kamienica Szlachecka z trasą Miechucino- Borucino, zaś przez wioskę Lisie Jamy przebiega droga o nawierzchni twardej-asfaltowej. Pozostałe to drogi gruntowe, w tym również gminne. We wsi znajduje się też jednostronny chodnik.

Stan infrastruktury technicznej niewątpliwie nie należy do atrybutów miejscowości.

Stan wyposażenia w urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę w sołectwie jest zadowalający. Nie ma też zastrzeżeń co do funkcjonowania sieci energetycznej.

Na najbliższe lata planuje się przeprowadzenie kanalizacji zbiorowej. Wioska posiada automatyczną łączność telefoniczną stacjonarną oraz objęta jest zasięgiem telefonii komórkowej.

Dużą niedogodnością jednak dla mieszkańców jest jakość infrastruktury telekomunikacyjnej. Dostęp do szybkiego Internetu jest bardzo ograniczony (maksymalna szybkość łącza to 512 kb/s), dlatego też część mieszkańców szuka alternatywnych sposobów „komunikacji ze światem”, głównie za pomocą Internetu dystrybuowanego drogą radiową.

W Lisich Jamach nie ma rozbudowanego zaplecza handlowo-usługowego. Istnieje zaledwie jeden sklep spożywczo- przemysłowy oraz kilka niewielkich przedsiębiorstw indywidualnych m.in. mechanika pojazdowa i zakład usługowo murarski. Część mieszkańców, zwłaszcza

młodych odnalazła swoje miejsce na rynku pracy w sektorze usług bądź w zakładach pracy w okolicznych miejscowościach.

Charakterystyczne dla Lisich Jam jest to, iż w miejscowości zamieszkuje Sołtys sołectwa Długi Kierz. Działa też prężnie Rada Sołecka oraz reaktywowane Koło Gospodyń Wiejskich, które organizują m.in. uroczystości z okazji Dnia Seniora i Dnia Kobiet.

Ludność tutejszą charakteryzuje szczególna religijność. Tradycje i tok codziennego życia jest podporządkowany katolickim obrzędom i zwyczajom. Przynależność do parafii w Wygodzie oddalonej o kilka kilometrów utrudnia częsty udział w nabożeństwach, dlatego też jedną z tradycji jest n.p. odmawianie modlitwy różańcowej i śpiewy przy licznych kapliczkach i krzyżach. Z gorliwością przygotowują też wieńce dożynkowe, jako dziękczynienie za zbiory zniwne.

3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, w której będzie realizowana operacja oraz szans i potencjalnych zagrożeń.

Tabela 1 – silne i słabe strony wsi Lisie Jamy

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
Dobrze funkcjonująca szkoła	Brak świetlicy wiejskiej.
Boisko przyszkolne.	Brak miejsca spotkań mieszkańców.
Zainteresowanie mieszkańców rozwojem infrastruktury technicznej i społecznej	Brak sali gimnastycznej.
Ludność stanowią rdzenni Kaszubi-tradycje regionalne.	Brak placu zabaw dla dzieci.
Silne więzi rodzinne i kulturowe.	Brak dogodnej powszechnej komunikacji z innymi miejscowościami.
Przyjazny, zdrowy mikroklimat, urozmaicony krajobraz.	Utrudniony dostęp do Internetu.
Sprawny system odbioru i wywozu odpadów stałych	Niska dochodowość mieszkańców.

	Brak możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu przez młodzież.
	Brak atrakcji i bazy turystycznej.
	Ograniczone możliwości zbytu produktów rolnych

Tabela 2 – szanse i potencjalne zagrożenia

SZANSE	ZAGROŻENIA
Wspólne działanie dla dobra mieszkańców i sołectwa.	Demoralizacja dzieci i młodzieży.
Dogodne miejsca spędzania czasu dla dzieci i młodzieży.	Słaby dostęp do ośrodków kultury i sportu.
Zwiększenie potencjału sportowo – rekreacyjnego.	Zubożenie mieszkańców.
Możliwość pozyskiwania środków finansowych na projekty inwestycyjne z funduszy pomocowych.	Słaba perspektywa znalezienia pracy.
Wzrost zainteresowania aktywnym wypoczynkiem i agroturystyką.	Niski poziom wykształcenia mieszkańców.
Poprawa jakości życia mieszkańców.	

W związku przeprowadzoną analizą słabych i silnych stron oraz szans i potencjalnych zagrożeń dla miejscowości Lisie Jamy można wyróżnić następujące priorytety rozwoju:

Tabela 3 – priorytety rozwoju miejscowości:

PRIORYTETY ROZWOJU
1. Rozwój infrastruktury społecznej.
2. Rozwój infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej.
3. Rozwój infrastruktury edukacyjnej i sportowej.
4. Rozwój infrastruktury technicznej.
5. Poprawa infrastruktury wiejskiej i standardu życia mieszkańców.

4. Wykaz planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną.

Tabela 4 – opis planowanych zadań inwestycyjnych

Nazwa zadania inwestycyjnego lub przedsięwzięcia aktywizującego społeczność lokalną	Cel	Przeznaczenie	Harmonogram realizacji	Kwota oraz źródła jej uzyskania
Budowa sali gimnastycznej wraz z zapleczem.	Poprawa infrastruktury edukacyjnej i sportowej	Prowadzenie zajęć wychowania fizycznego, sportowych oraz rekreacyjnych	2011-2015	2.000.000 zł Gmina Sierakowice

Plan odnowy miejscowości Lisie Jamy

Budowa ogólnodostępnego placu zabaw dla dzieci przy szkole podstawowej.	Poprawa infrastruktury społecznej	Rozwój psychofizyczny dzieci	2010	50.000 zł Gmina Sierakowice i PROW
Budowa świetlicy wiejskiej	Integracja i konsolidacja społeczna	Możliwość spotkań mieszkańców, rozwój społeczeństwa obywatelskiego	2011-2015	300.000 zł Gmina Sierakowice i PROW
Wykonanie bezpiecznych ciągów pieszych. Modernizacja dróg śródpolnych.	Poprawa infrastruktury wiejskiej i standardu życia mieszkańców.	Poczucie bezpieczeństwa.	2012-2015	1.500.000 zł Gmina Sierakowice
Budowa ścieżek rowerowych.	Poprawa infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej.	Promowanie zdrowego stylu życia, zwiększenie atrakcyjności turystycznej miejscowości.	2014-2016	750.000 zł Gmina Sierakowice

Uchwała Nr 1 /09

Zebrania Wiejskiego sołectwa DŁUGI KIERZ

z dnia 08.10.2009r.

w sprawie: zatwierdzenia **Planu Odnowy Wsi - LISIE JAMY**

Zebranie Wiejskie Sołectwa DŁUGI KIERZ zgodnie z Statutem sołectwa DŁUGI KIERZ uchwala co następuje:

§ 1

Zatwierdza się „**Plan Odnowy Wsi LISIE JAMY**”

§ 2

Odpowiedzialnym za realizację uchwały czyni się Sołtysa wraz z Radą sołectwa Długi Kierz

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Członkowie Rady Sołeckiej: **Rada Sołecka**
Długi Kierz

Maksymilian Grawicz
Szymonowski Leszek
Andrzej Anje
Dariusz Poprzand

Sołtys:

SOŁTYS
Sołectwa Długi Kierz
L. Meronk
Ludwika Meronk